după o poveste de

Charles Perrault

Motanul Încălțat

TEKEN
uploaded by Stef30

povești ilustrate

UNICART

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României
Motanul încălţat / il., culegere text: Cătălin Nedelcu. -
Bucureşti : Unicart, 2008
ISBN 978-973-1935-04-1

I. Nedelcu, Cătălin (il. ; adapt.)

087.5
821.133.1-93-34=135.1

Demult, în vremuri îndepărtate, trăia un morar care avea trei fii. Simţind că i se apropie sfârşitul, îşi chemă băieţii la căpătâiul patului şi le spuse:

- Dragii mei, nu am reuşit în viaţă să agonisesc prea multe. Voi sunteţi cea mai de preţ comoară pentru mine. Vă las moştenire moara, catârul din curte şi motanul care a crescut odată cu voi. Dacă vă înţelegeţi şi vă ajutaţi între voi, sigur veţi răzbi în viaţă.

Zicând acestea, morarul închise ochii împăcat.

Fiul cel mare luă moara, celui mijlociu îi dădu catârul, iar celui mic îi reveni motanul.

Deşi ţinea foarte mult la motan, fiul cel mic nu se putu abţine să gândească: "Cu ce-mi va fi de folos în viitor un motan? Poate doar să-mi ţină de urât şi să prindă şoareci, ca şi până acum..."

Motanul, care citea gândurile oamenilor şi vorbea de asemenea, îl linişti pe fiul cel mic:

- Stăpâne, nu te întrista! Dacă-mi dai cizmele tale cele noi, o pălărie şi un săculeţ cu şnur, îţi voi dovedi că tu eşti cel mai în câştig cu moştenirea primită.

Neavând ce pierde, tânărul îi dădu motanului tot ce acesta ceru. Năzdrăvanul motan a plecat în pădure, a întins pe jos sacul desfăcut la gură şi s-a ascuns după un copac. După ceva timp, un fazan s-a apropiat şi a ciugulit din şnurul sacului. Ţuşti! Motanul a fost rapid şi a tras de şnur, iar fazanul era gata prins.

TEKEN
uploaded by Stef30

Foarte mândru de isprava sa, năzdrăvanul motan îşi puse cizmele şi pălăria şi plecă ţanţoş către palatul regelui. Ceru să fie dus imediat la tron, căci nu voia să stea de vorbă cu altcineva. Făcu o plecăciune adâncă în faţa regelui şi spuse:

- Înălţimea Ta! Marchizul de Carabas, stăpânul meu, vă trimite acest fazan, în semn de consideraţie şi adânc respect.

- Mulţumeşte-i stăpânului tău, zise regele măgulit.

Motanul se retrase pe deplin încântat că totul decurge conform planului său. În fiecare zi ducea câte un plocon regelui: ba un iepure, ba două-trei potârnichi, ba chiar şi un pui de căprioară. Deja regele gândea: "Dacă motanul e aşa de iscusit şi bine crescut, înseamnă că marchizul de Carabas e neam de soi şi foarte bogat."

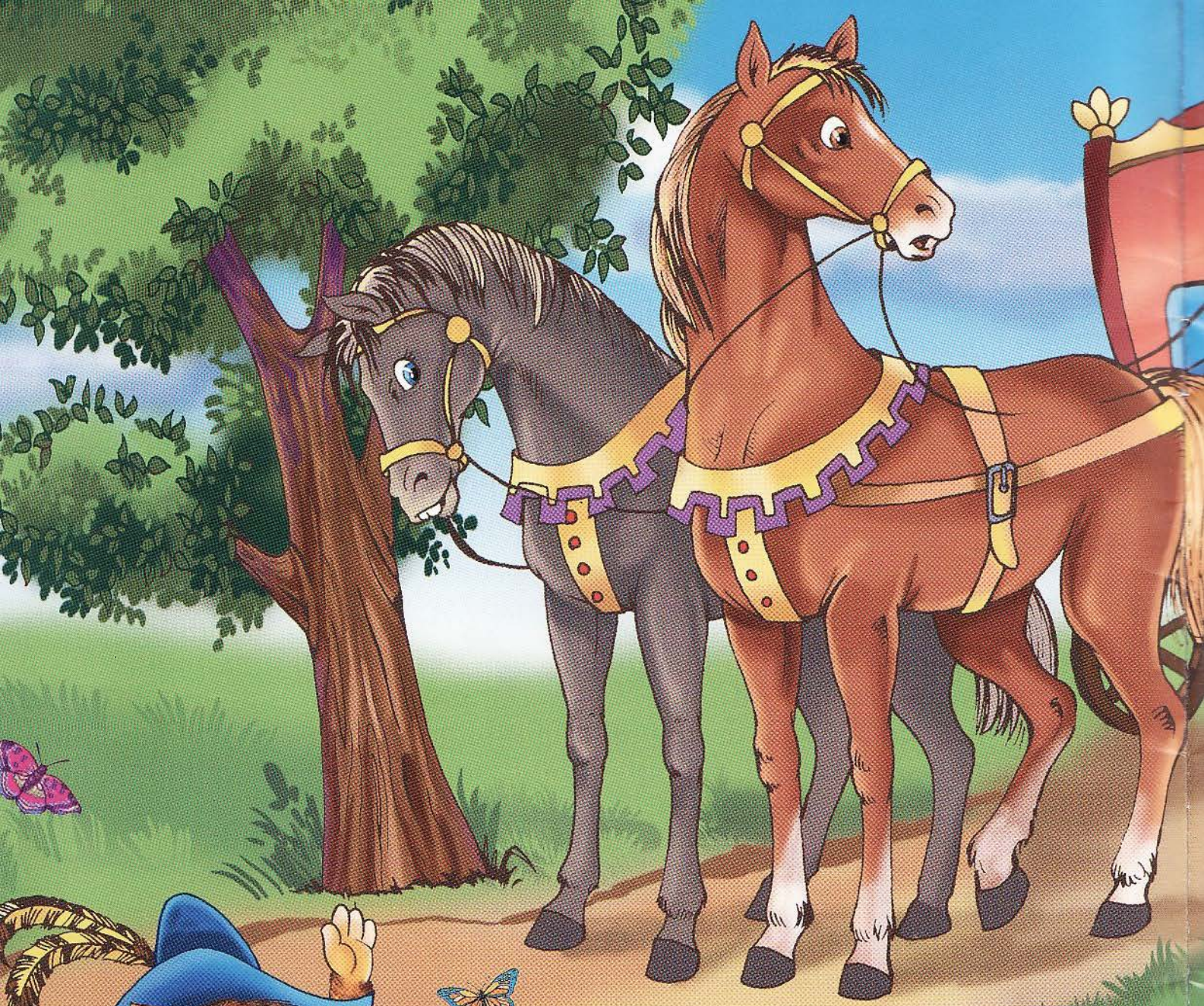

Peste un timp, motanul auzi zvonul că regele şi frumoasa lui fiică vor ieşi la plimbare prin ţinut. Atât aştepta motanul! Se duse la stăpânul său şi-i zise:

- Dragul meu! În scurt timp vei fi cel mai fericit om dacă mă urmezi şi nu pui întrebări. Lasă-mă pe mine să vorbesc şi n-o să-ţi pară rău!

Băiatul cel mic al morarului, uimit din cale-afară, îl însoţi pe motan la râu. Acesta îi zise să se scalde şi, în timp ce băiatul se bălăcea, îi aruncă hainele ponosite în pădure.

Tocmai atunci se apropia caleaşca regală. Motanul strigă cât îl ţineau puterile:

- Ajutor! Stăpânul meu a fost jefuit şi aruncat în râu!

Regele îl recunoscu imediat pe motanul care îi aducea daruri şi trimise slujitorii să-l ajute pe marchiz. Aceştia i-au adus tânărului haine regeşti, apoi băiatul fu invitat să-i însoţească în plimbarea lor.

Îmbrăcat aşa, tânărul era foarte chipeş, astfel încât prinţesei nu-i trebui mult timp până să se îndrăgostească. Regele era şi el foarte încântat de buna creştere şi de modestia marchizului.

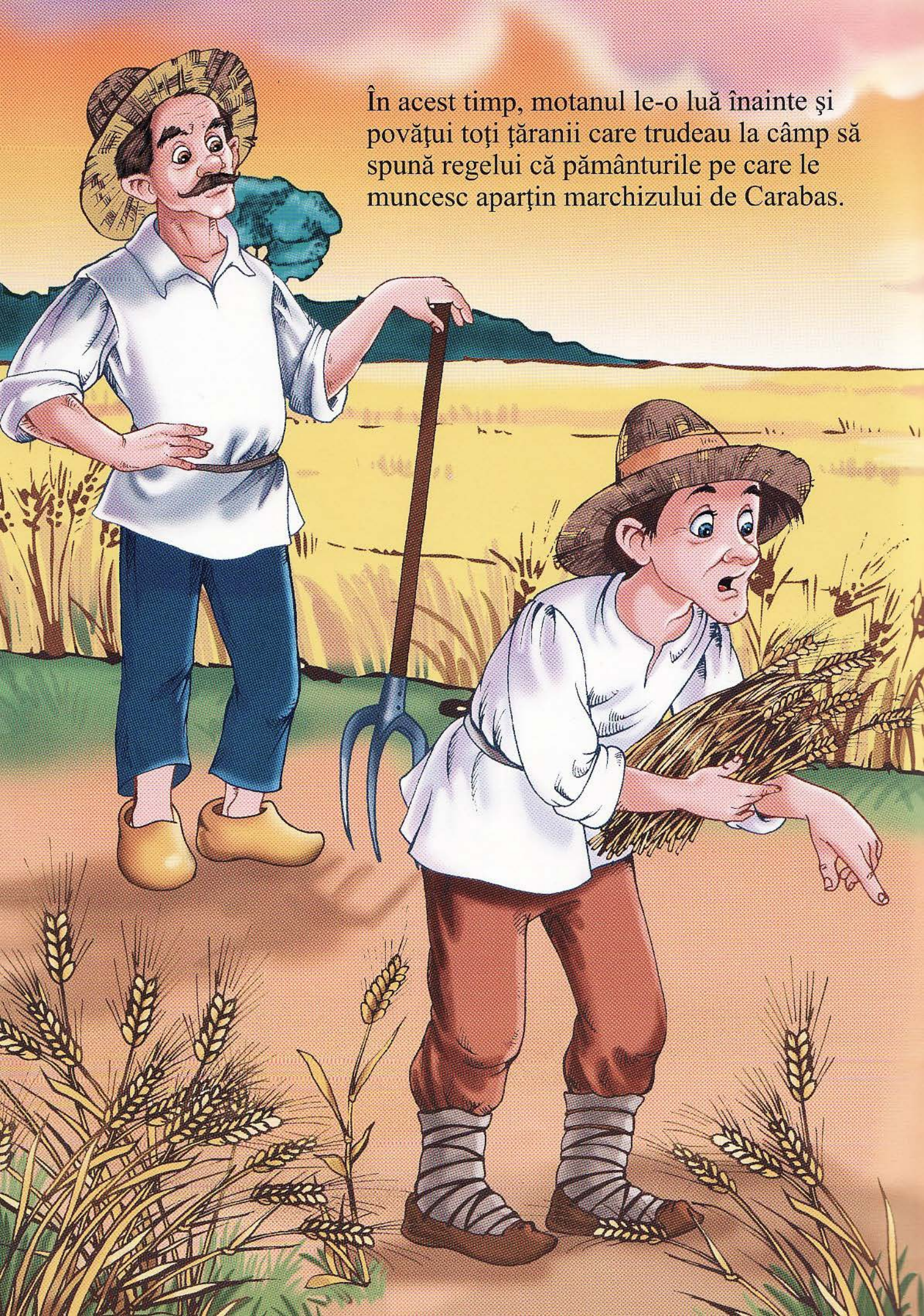

În acest timp, motanul le-o luă înainte şi povăţui toţi ţăranii care trudeau la câmp să spună regelui că pământurile pe care le muncesc aparţin marchizului de Carabas.

Prin urmare, când ţăranii au fost întrebaţi ale cui sunt pământurile acelea roditoare, toţi au răspuns că sunt proprietatea marchizului de Carabas. Regele a rămas impresionat de bunăstarea marchizului.

Acele pământuri aparţineau de fapt unui uriaş foarte rău. Motanul năzdrăvan ajunse lângă castelul uriaşului şi ceru voie paznicilor să intre să-l felicite pe căpcăun pentru bogăţiile şi pământurile sale.

TEKEN
uploaded by Stef30

Uriaşul nu-şi mai încăpea în piele de bucurie auzind laudele motanului. Şiret, năzdrăvanul continuă:

- Am auzit că ai puteri magice şi poţi să te prefaci în orice animal vrei.

- Este adevărat, răspunse uriaşul şi se prefăcu într-un leu fioros.

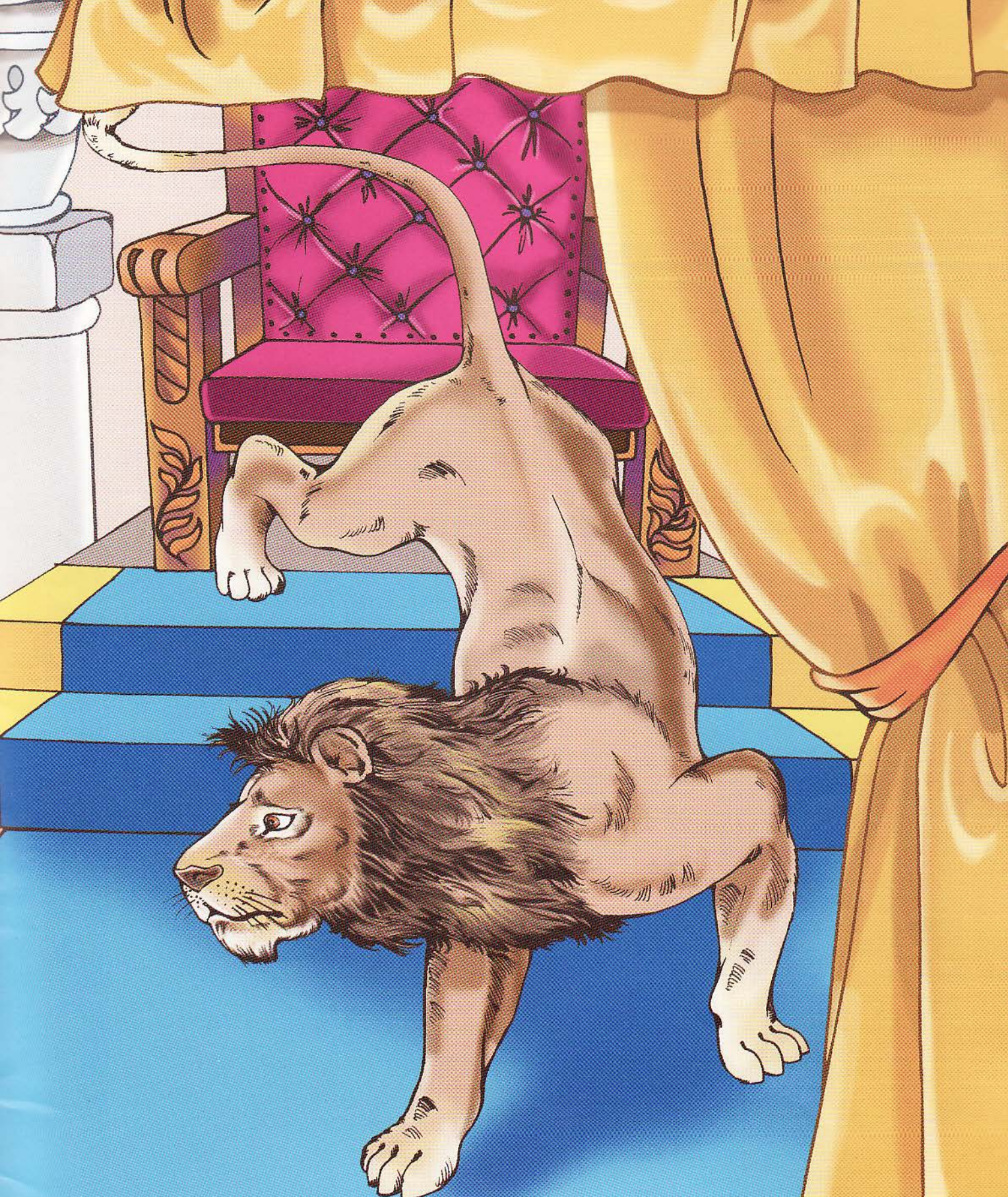

- Vai! ce m-ai speriat, zise motanul, însă în şoarece nu cred că poţi să te transformi.

- Cum să nu crezi?! urlă căpcăunul, fără să se gândească prea mult. Şi s-a prefăcut pe loc în şoricel.

Motanul nu pierdu timpul şi îl înghiţi într-o clipă. Apoi merse să deschidă porţile castelului, căci tocmai ajunse caleaşca regelui.

- Vă invit să vizitaţi castelul marchizului de Carabas, zise motanul regelui şi fiicei sale.

Apoi îi conduse în sala de oaspeţi, unde au mâncat şi s-au cinstit regeşte. Băiatul cel mic al morarului, deşi mirat de tot ce se întâmplă, tăcea mâlc căci nu voia ca totul să ia sfârşit. Astfel că, atunci când regele îi spuse că îi îndeplineşte orice dorinţă, tânărul nu ezită şi-i ceru mâna fiicei sale.

Regele acceptă bucuros, căci văzuse că cei doi tineri sunt făcuţi unul pentru celălalt. Cine nu şi-ar dori aşa ginere, frumos, tânăr şi bogat?

Nunta a ţinut trei zile şi trei nopţi, iar motanul a rămas la castel cu tinerii însurăţei, fiindu-le cel mai credincios prieten şi sfătuitor.

În colecția „Povești ilustrate“:

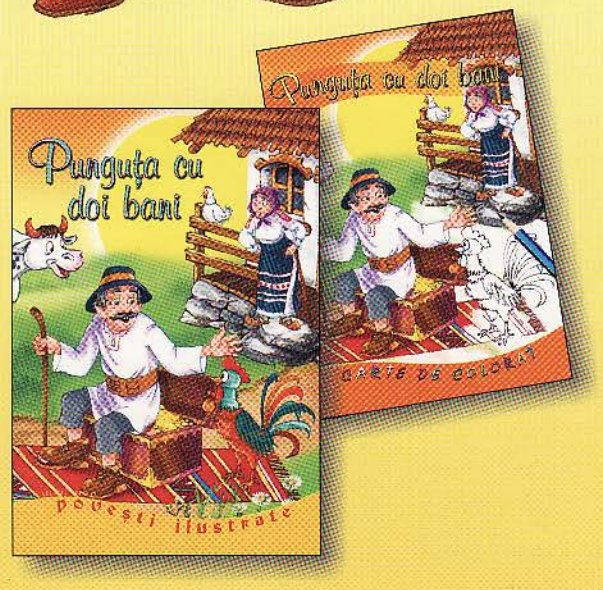

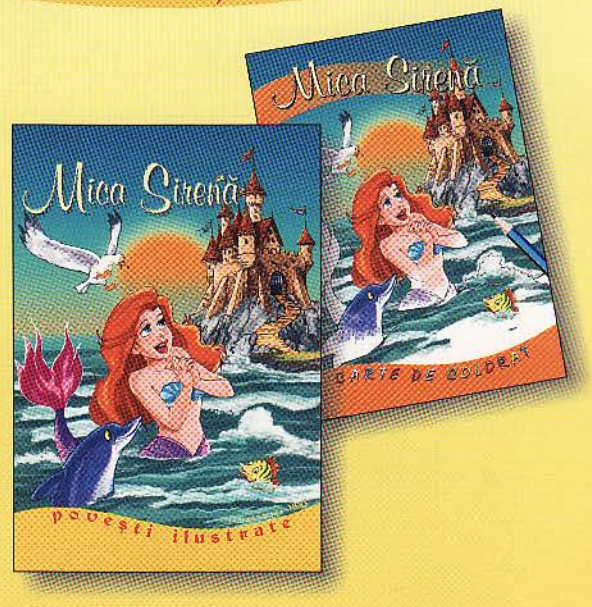

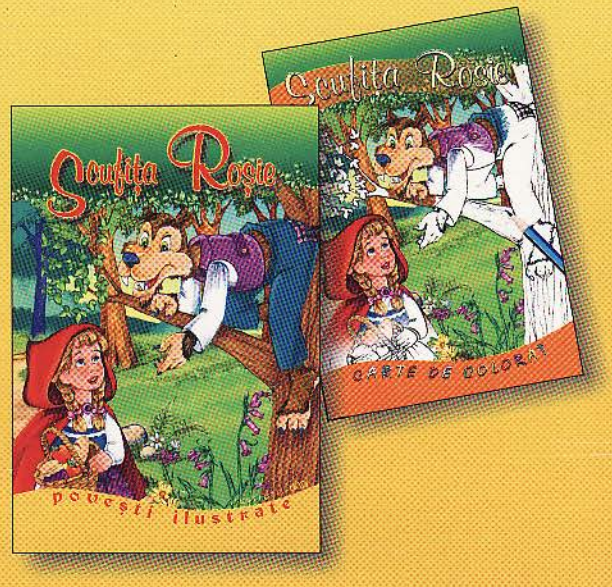

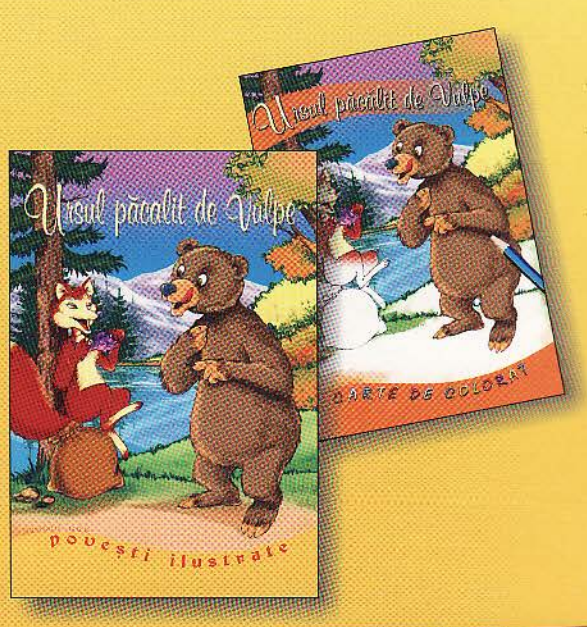

UNICART

www.unicart.ro
e-mail: office@unicart.ro
tel/fax: 021.423.29.15
0723.84.26.60

TEKEN
uploaded by Stef30